

[Poul H. Møller.]

læge samråder med sig selv og selv afgør sagen og foretager indgrebet.

Der er heller ikke her tale om obligatorisk vejledning, som vi har ønsket det, til støtte for gennemførelsen af svangerskabet, men kun dette vege, at en abortsøgende gøres bekendt med, at hun kan få en sådan vejledning.

Men væsentligt afvigende fra den danske lov medfører det her omhandlede forslag, at ingen, hverken sygeplejersker eller læger, kan nægte at medvirke ved svangerskabsafbrydelser, og det er da vist helt enestående i dansk lovgivning, at man pålægger læger og sygeplejersker at medvirke til noget, der strider mod deres etiske eller religiøse overbevisning.

Dette forslag vil betyde, at mange dygtige læger og sygeplejersker fremtidig ikke vil kunne søge stillingerne i Grønland, og det synes for mig at se at være i modstrid med, hvad grundlovens § 74 taler om, nemlig at „alle indskrænkninger i den fri og lige adgang til erhverv, som ikke er begrundet i det almene vel, skal hæves ved lov”. Vi mener nemlig i kristeligt folkeparti ikke, at det at provokere abort tjener det almene vel.

Der er dog i fremsættelsen anført, at det allerede ansatte personale, altså læger og sygeplejersker, ikke vil blive tvunget til medvirken ved abort. Ligeledes er det anført i fremsættelsen, at der er tilsendt den tidligere Grønlandsminister, hr. Holger Hansen, en anmodning fra Dansk Sygeplejeråd om, at personalet, sygeplejerskerne, af tidligere nævnte grunde ikke påbydes tvangsmedvirken ved abortindgreb.

Som det forhåbentlig fremgår af, hvad jeg her har udtalt, ser vi os i kristeligt folkeparti ikke i stand til at medvirke ved dette lovforslag. Vi ser med meget stor uvilje på det fremsatte forslag, og jeg kan kun på mit partis vegne tilsige en meget skærpet årvågenhed under forslaget videre behandling i udvalget.

Jeg ville jo modsige mig selv, hvis jeg om det næste lovforslag sagde, at jeg ikke kunne gå ind for det, da det muligvis vil kunne medvirke til lidt færre aborter, end der ellers ville være tale om.

Hanne Reintoft (DKP):

Som nævnt under den tidligere førstebe-

handling kan mit parti gå ind for begge lovforslag, og jeg vil også gerne understrege, at jeg efterhånden synes, det haster med at få det grønlandske abortlovforslag igennem.

Med hensyn til hele denne meget etiske debat om lægers og sygeplejerskers samvittighed, så synes jeg, at vi, med vores egen sædvanlige evne til det vender problemet helt om. Jeg synes, vi slet ikke ser, hvad der er etik og moral i denne sag. Det hjælpepersonale, der kommer fra Danmark til Grønland, er behæftet med en meget høj grad af frivillighed. Det er frivilligt, at man bliver læge, det er også frivilligt, at man bliver gynækolog, og endelig er det frivilligt, at man tager til Grønland. Jeg synes nok, at der, hvor vi har vores moralske og sociale forpligtelser, det er, at en overbelastet, træt, grønlandsk kvinde, måske med mange børn, ikke skal udsættes for at skulle rejse langt og have en masse modgang for at få det abortindgreb foretaget, loven hjemler. Det er ligesom vi suger os fast i vores egne små danske problemer og ikke vedkender os vort sociale ansvar dér.

Steen Folke (VS):

Jeg skal også i al korthed give VS' tilslutning til de to foreliggende lovforslag. Det, der kunne være at indvende mod forslagene, er stort set ting, der kunne være at indvende mod de eksisterende love i Danmark, og det rækker ikke noget ved den afgørende tilslutning.

Jeg vil dog lige nævne, at for mig at se er det et problem, at der i den grønlandske såvel som i den danske lov om svangerskabsafbrydelse findes denne § 6, som gør forældremyndighedens indehavers samtykke nødvendigt, hvis den pågældende kvinde er under 18 år. Jeg er opmærksom på, at der i stk. 3 er en bestemmelse om, at man kan se bort fra det, men jeg mener alligevel, at der er problemer i, at det for kvinder, der er under 18 år, altså er nødvendigt med dette samtykke.

Med hensyn til lovforslaget om sterilisation mener jeg også, at det må betragtes som en fornuftig lov også for Grønland. Her vil jeg også lige gøre opmærksom på, at der for mig at se kan være et problem ved sådan en lov, nemlig at man kan bruge den til at udsætte visse sociale grupper eller andre grupper i samfundet for en form for pres. Det